

www.ubz.hr

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ТАРМЛАДН

ХУМОРНИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 2.

У Новом Саду, 15. јануара 1909.

Год. III.

Загреб, 25./I. 1909.

Телеграми.

„Pester Lloyd“ пише:

Akurti

ЛИСТАК.

На првој страни не доносимо слику због заузетог простора слика „Србобрана“, „Српске Речи“ и „Покрета“.

РОЈТАНКЕ.

1.

Месечина — да је помрчина!
Да се облак на месец навуче,
Да се бан Раух, кроз избор провуче
Све што смета, да мож' да потуче.
(Народна из Хрватске.)

2.

Ја сам мога световала Чвабу,
Чујеш дико, не чини к'о нико!
Не прав' дере мој мили швалере,
Ако нећеш да имаш — малере.
(Босанска)

3.

Слатки „тато“
Подај ме за злато,
Ил' за њега,
Ил' за оног с брега.
(?)

4.

Сјајно сунце заседа,
Пуца Шваба од једа,
Што ја гледам испод ока
На другога момка.
(Талијанска.)

5.

Шлингована марама,
Причекај ме гарава,
Та причекај твога бађу
Док оправи лађу.
(Руска)

6.

Бугараша сваки дан,
Моле Беч за ајзлибан,
Да направе пут до Беча.
На пролеће — биће „креча!“
(Бугарска.)

7.

Синоћ ја и мој фетер,
Сели мало под пенцер,
Дошо Џон Бул, пеује веру,
Мени и фетеру.
(Турска.)

8.

Ситна киша промиче,
Наша влада узмиче,
Џаба било „банке“ Царе,
Кад немамо паре!
(Мађарска независна странка.)

9.

Зелен ора у гори,
Цура Шваби говори:
Иди фетер па се жени
Ти не требах мени!
(?)

10.

Прођи Баћо, кроз мој крај,
Иди Босном на певај,
Нека Швабе виде, редом,
И пуцају — једом.
(Макљакова.)

11.

Зелени се виноград
Иди Јозо, још си млад,
Не боји се Србин — трица
Зизибанбулица.

12.

Три позива, три листе,
Гаће Франку дај чисте,
Кад се нађе он у боју
Да пресвуче „војску“ своју.

Сентенција у нарицању.

„Сузе моје не могу покојника у живот повратити. За то плачем!“

Доста рано.

— У колико сати ви устајете, кад тек у 8 сати долазите на посао?

— У пола осам!

— Врло добро. Ја сам Геда Дунђерски и ја устајем у шест сати, а кад идем у лов и у пет.

— Сасвим тако; Ви хоћете још у 5 сати изјутра да знате да сте Геда Дунђерски; а кад ја дознам у пола осам да сам слуга, још и онда је доста рано . . . .

Сара Бернхардова.

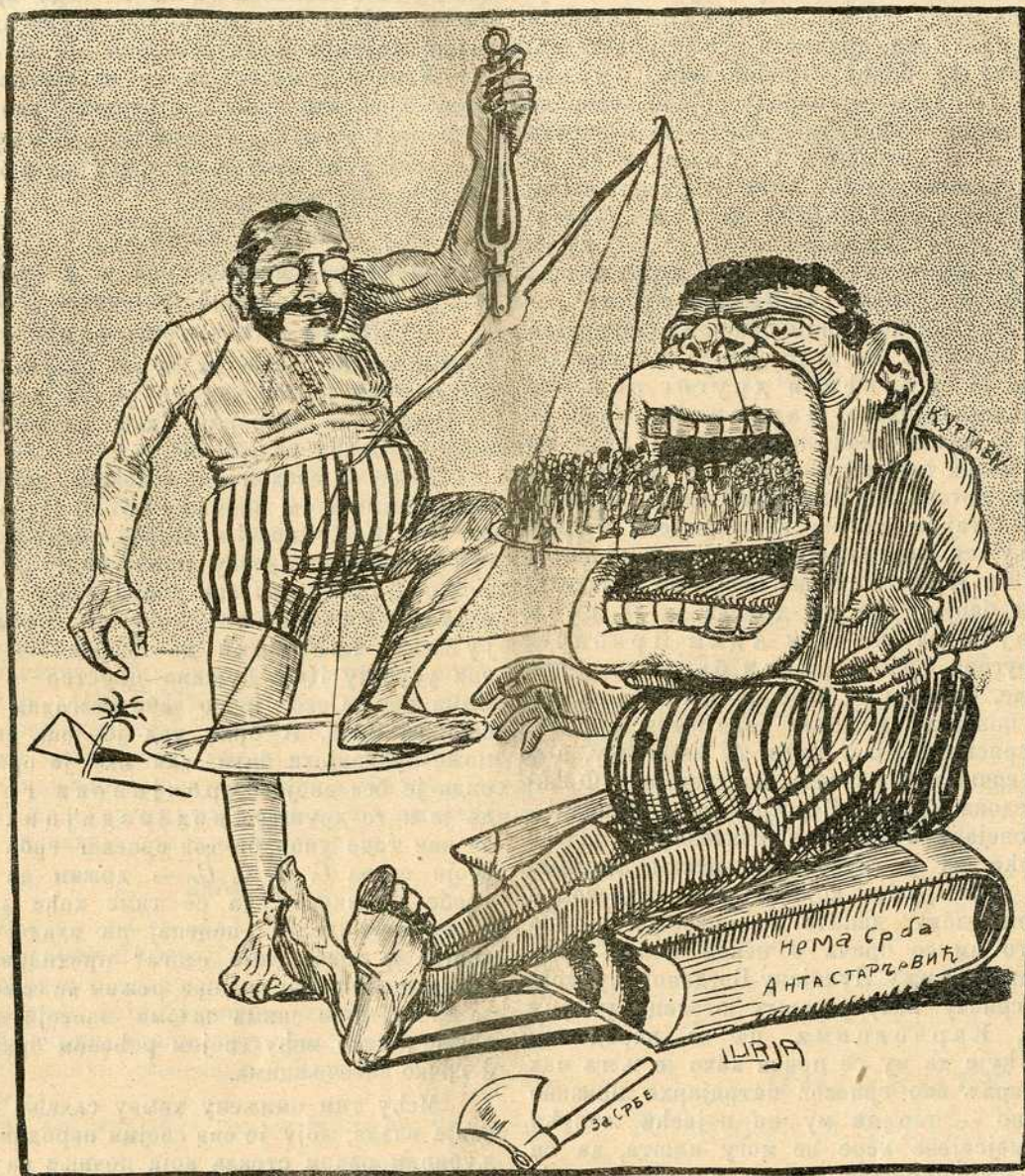
Ових дана је гостовала у Будимпешти и Загребу чувена глумица Сара Бернхардова. Она је доста слабуњава женска, тако да је једном приликом кад је најмршавија била, донео један парижки лист овакав виц:

Поноћ је на булевару. Иза ћошка „Гранд Хотела“ појављује се празан еквиваж. Ко си-лази из кола? Сара Бернхардова!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Нови Србождер — и Шајлок.

Стармлади: Лагачко људи, да вам не заседне.

ОПТУЖНИЦА

(у којој се само вешала траже за Србе, и ништа више).

Након што је године 1907. на хрватски бански пријесто „засео“ „вољом“ народа, а по милости њихових екселенција Векерла и Ерентала, обљубљени „експонент“ мађарске владе Певел фон Рауш, и након што је исте године организовано из мартијанечких крњака „анти-алкохолно“ гимнастичко (утркивање у пузању) звано ужоаустријско друштво „Сервус“ које је поставило себи задаћом под видом „ослобођења“ те „државног“, „политичког“, „социјалног“ и „народносног“ уједињења свих „Хр-

вата“ — да изведе свој „народни“ програм, (у ком се и по признању и самих четрдесетомашких Срба радикала налази много лепога и доброга), појавила се „пропаганда“ и „велеиздајници“.

Образложење.

Већ пре анексије Босне и пре избора за хрватски сабор опазила се нега протурауховска и антифуртимашка „велике-ерпска проаганда“ у грчко источњака, који се пре бановог доласка на бански пријесто називаху Власима, Бугарима, Цинцарима, Циганима, дапаче по исказу Пауковића вели се, да тога пре три године није било, већ је сав народ живио у најлепшој слози како са куеновцима исто тако

са Франковцима, те се грчко источ. живаљ није називао „српским“ него циганским и влашким а по самом признању „највећег“ живућег Србина Јаше Томића и православним Хрватима (Види приложен дењак „Заставе“) тек од како су браћа Прибићевићи, православни Цигани — народу објашњавали да су Срби, почеше се исти кретати — те називати „Србима“ — и „правим Србима“ и ако је још наш уважени покојни Анта Старчевић звани трносац, „на чисто“ доказао да нема Срба! — већ да је то „влашки накот“ — који је дозрео за сикиру! Те међу народ почели ширити мисао о неком „српском праву“ — и ако је још под народним баном Хедерваријем то право остало на дуду, тер и законом доказано им да су грађани другог реда, те по казивању свједока Пауковића, (који и ако је стар ваљда ипак није излапео, нити му је врана мозак попила) доказује да су пре тога били грчко источњаци аналфабете, а који је био писмен тај не зна ни како изгледа ћирилица њу су тек апостоли Валеријан и Светозар Прибићевић изумели и завели. А српски барјак смо ми држали да је жуто црне боје, док нам нису Адам Прибичевић и другови први српски барјак — пре три године, (управо од како је бан Раух на влади) показали, а дотле нико живи није видео ни српски барјак, нити ту ћирилицу, а у школама грчко-источњачким, по казивању Франкових сведока Ергера, Бергера, и — шапна — били су овејани Франковци учитељи, а сад се силом хоће да у грчко-источњачким школама уче децу неки Срби, који их уче ћирилеском и славенском слову, дапаче не признају св. оца папу, него им се прича о неком новом српском патријарху Лукијану Богдановићу, који да има српску патријарашку столицу у срцу Хрватске, Карловцима, па се народ чак тако залуђује да му се прича како је њега чак и Њ. В. краљ као српског патријарха признао и потврдио — тер да му ни највећи живући Хрвати мојсијеве вере не могу ништа, да он има свој патријарашки престо на којем стоје урезана српски грб и слова С. С. С. С. — које ако би истина било требало би ухапсити тог т. з. српског патријарха такођер као „велеиздајника“ — усљед чега се закључује да је „и грчко-источна црква, кроз коју се баш и протурало „Српство“ у овим крајевима, допринела да је иста такође активни учесник велико-српске пропаганде, те ју проглашујем за „велеиздајника“, а пошто ју неможемо као велеиздајника затворити, предлажем да је тако — затворимо, — (а јер би пренос у велеиздајничку хапсану одвећ много стао, могло би се по примеру пакрачке препарандије да јој се одузме јавност) — или сасвим порушимо и на истом месту поставе памије и темплови за праве Хрвате, мојсијеве и језуитске вере. Даље је доказано да истеривањем

најревностнијих куеноваца и франковаца, коли из влашке школе, толи онђе где је у већини влашки живаљ — иде за тим да „велеиздајничким“ смером онемогући акцију највећих живућих Хрвата и „рад“ им за отаџбину.

Улицом у место да се певају родољубиве песме хрватске правашке странке, као:

„Удри, удри, ин дер штат,
Словосрбом штрик за врат!“

то се певају неке песме:

„Онамо, овамо...“

и спомињу се неки брегови, а у једној песми се чак отворено издаје домовина. Иста гласи:

„Лепа наша домовина“

разуме се под наша да се има разумети српска. Доказ тому је, да кад се упита који радикал из Срема или Славоније „како ви диваните“ — а он одговори „нашки“.

Даље се сведоцима доказало да се певају неке песме које спомињу Њ. В. Цара Лазара па Њ. В. Краљевића Марка, тер уз терористичку велико-српску пропаганду „српских соколова“ и ако они добро знају да постоје и „хрватски соко“ хоће се силом ти див јунаци хрватски да посрбе — те им се чак усуђују Цар Душана царство — причати. Сама реч „Соко“ је по себи незгодна. Она потсећа на орао. А орао кад је још двоглав — може аустријски бити, али ако је орао бео — онда је без двојбе србијански грб. Значи да је и то друштво велеиздајничко. Што се пак тиче упоробе тог српског грба на којем стоје слова С. С. С. С. — држим да није потребе доказивати да се тиме хоће да ослаби аустријско гесло „поцепай па владај“ — без двојбе је онда „само слога“ противдржавна, велеиздајничка, јер садањи режим не само да није за слогу, него свима силама настоји да створи неслогу како међу својом рођеном браћом, тако и грчко-источњацима.

Међу тим омиљену химну садање најхрватскије владе, коју је она својим народним и родољубивим радом стекла која почиње са:

„О ту либер Аугустин!“

сасвим ишчежава. Ни бесно нешто да заурличе: „Живео Павел Раух!“ тако је харангиран народ „велико-српском пропагандом.“

Осим тога обстоји неко српско друштво „Привредник“ које прикупља од свију и свугде Срба новац, и у место да народ заглупљује, које би јака потреба била ради одржавања народа и даље — у „светлости“ а она купи неку сиротињу тер из њих производи ваљане мајсторе, трговце, у опће честите грађане — усљед чега се осећа велика празнина у глупацима, слугама — тако да није још телића родољубивог највећег живућег Франка — морала би садања влада давно затворити своју путику. Даље и ако изрично од самих Срба купи новац, неће да даје мираз Шокицама — Мојсијеве вере. Ради се

свесно на просвећивању грчко-источњака на уштрб Франкових мрачњака. Међу тим влада иде за тим да по примеру босанске владе прода имање Срба и расели их, те досели Швабе из белог света, а исти „Привредник“ противдржавно велеиздајнички виче: „Србине не испуштај земљу из шака!“ — и дапаче још их тако учи штедњи, поштењу и раду, да нико није приморан залуживати се, красти, плачкати, парничити се и т. д. — него још купују земљу, тер могу једног дана целу Хрватску купити, и ето ти онда анексије и без Ерентала — хоћу рећи краља Петра. Даље купује стоку, те је бојати се, да поред све јурњаве Јозуине у Беч и Пешту, тер држање стоке на окупу — једног дана ће све Франкове телиће покуповати — и онда смо остали и без земље и без стоке!

Даље коледар „Вардар“ који је такођер велеиздајник, јер није хтео донети слику првог хрватског бана Рауша, него доноси слику Њ. В. цара Лазара, тер Њ. краљевског височанства Краљевића Марка, и у место слике највећег живућег Хрвата вође телића и војсковођу зизибанбула Франка, доносе слике неких вођа комита — и иних тата, допова и разбојника — и ако би те слике могли заменити сасвим други људи. Коледар „Свој Своме“ је просто утук за Франкове обрезане Хрвате, на пошто он речене Хрвате материјално убија — а познато је да су то мање више полузванични људи бана Рауша — то ради противдржавних људи харангирања, доказује довољно велеиздају.

Заглавак.

Као *corpora delicti*, тражим да се из „велеиздајничког музеја“ — који је ревношћу франковачког потпомагања прикупљен, и у ком се налазе: велеиздајнички ћилимови, кошуље, чутуре, чаше, флаше, дугмићи с манџетни, „свој своме“ сапун, коледари „Вардар“ и „Свој своме“.

На основу свега горњег тражим вешала!

Куртави с. р.

МОДЕРНА.

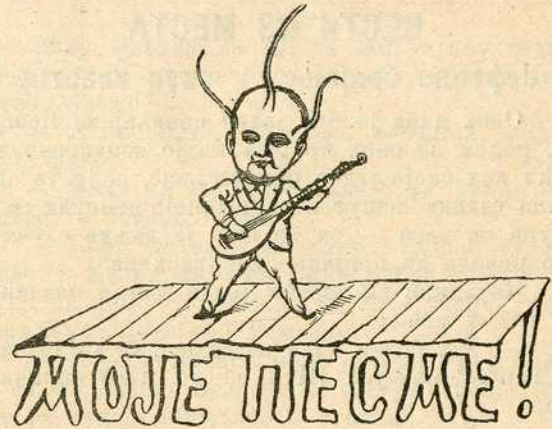
Врачара: Ви ће те имати много среће у браку, госпођице...

Она: Ах, то је споредна ствар.... — главно је: Је ли он богат?

Најивност.

Мужић: Али Емице, тако јако деколтирана не можеш ићи на забаву, шта ће свет рећи?

Модерна женица: Неће ништа — гледа ће!

„Ала пара удара!...“
серенада Турској од балканаца.

„Турци су вера невера“
најновија песма.

„Да је вишња к'о трешња
Ја би била још бешња!“
пева „независна мађарска странка“.

„Напред, напред Србине!“
пева црногорски мистар — који не може више натраг.

„Ране моје љуто тишту“
уставна народна из Хрватске.

„Широк Дунав, раван Срем
Збогом, дико ја идем!“
пева Церкович.

„Нашто мени дукати
Нећу ћерку удати!“ (Турска).

НИШКОТЕ.

Многи траже у браку рај а налазе само — змију.

*

Није све у животу за продају, али се све мора платити.

*

Ах како су неправедни мужеви. Од својих жена траже верност а од других — противно.

*

Жене много говоре — али никада не ћуте без узрока

*

Ако жени испунимо једну жељу она одмах има две нове жеље.

*

Удовица, која се поново уда, не заслужује да јој је муж умр'о.

Женеки пријатељ.

ВЕСТИ ИЗ МЕСТА.

Јефтино бријање — скуд квартал.

Ових дана је био један новинар из Београда, родом из ових крајева, па је коначно три ноћи код своје једне пријатељице, коју је опет наша славна кошутовска полиција цепнула са 20 круна по кеси — за то што је ваљда случајно заборавила да пријави „квартирхера“.

На улици га сретне један његов познаник, па ће му рећи:

— Хо, брате, како изгледаш, ко да долазиш из горе Романије! Што се то ниси обрчио“.

Обр...
— Хја, прекиде га он, ја долазим из Србије. Тамо кошта бријање стопарац, а печена кокошка опет стопарац, па радије за тај новац једем печење — а бријем се у Новом Саду. Јефтивље је!

— Да, бријање је јефтино у Н. Саду, само квартал је скуп! — одвратиће му познаник.

Пеца Пецкалић.

Предлог за тоциљашку. Предлажемо славној нашој репрезентацији, да пред магистратом, на простору где се сада налазе черге Ложике Мајера, полију тај рундо водом, па би се славна иста могла још за ово кратко време врло лепо у смрзнутом вртлогу тоциљати, — и куд камо лепше натоциљати, него што је преко целе године — они „главати“ тоциљају. Јаша Томић на пр. могао би помоћу својих репрезентанта гурати Баљина кола. Вилић Марко-Минденеш (који је због мамелучке способности у свима репрезентантским одборима) могао би се у ковитлац вртети. Наш биргермајстор Др. Влада Деметровић могао би шарати по леду цифру 8 и без четир Немци репрезентанти би могли натрашке се тоциљати — они су и тако отпочели водити неку натражњачку политику. Послужитељску дужност би могао на се узети Др. Ђока Тапавица. Он и тако воле да прикочава и везује — (радикале с Кошутовцима). Једном речу цела репрезентација била би једно лепо округло друштво за тоциљање — па би било право уживање грађана (који не могу на магистратским седницама да присуствују) гледати их како се врте и тоциљају. Молимо дакле да се наш предлог усвоји.

Друштво новосадеких грађана
антимамелучко.

Нова куварица.

— Не турајте Јулча палац у супу!

— Не фали ништа. Није врела супа

Три месеца a dato.

Он: Хоћете ме акцентирати за обожаваатеља...

Она: Ако још можете акцентирати — да!

ЧАСНА ИМЕНА

главних сведока противу „велеиздајника“ — на које се позива *Акурти*.

(Све сами „Франкови Хрвати“)

Драгутин Каиш,

Јосиф Хирш

Златко Најман,

Исеидор Херман,

Иван Хартман,

Ђура Острман,

Антон Риделе,

Јосиф Абеле.

Људевит Клајн,

Муки Фрајн(д),

Адам Кирхофер,

Фрања Мајерхсфер,

Јосип Штаунер,

Јосиф Таунер,

Јосиф Пезерл(е),

Јуре Мајерле.

Марита Јен,

Мирко Шен,

Јосиф Хонка,

Златко Плонка,

Алекса Мутнер,

Гашпар Урнауер,

Храња Ханцел,

Др. Банцел.

Бенко Јух(н),

Андрија Пух,

Јосиф Флаум,

Доктор Браун,

Самојло Ледерер,

Јосиф Ротгербер,

Људевит Шмидл,

Жига Хиршл.

Ана Ишек,

Фрања Пишек,

Даница Бролих,

Петар Филдрик,

Алберт Швицер,

Ђура Пихлер,

Ђура Витнер,

Хинко Сивгер

И Антон Рајсингер.

И још:

Шефер, Сајтер

и један Кениг!

(Ни Бранко Лептир да их је тражио ради слика не би их боље саставио).

С Н О В.

— То је ипак лепо, да сте ме после три године и ако смо свега један пут се видели — познали!

— Али милостива носи још увек исти шешир...

Влашке претње једном зизибанбули.

— Тебе ћу ја, брате, тако изударати, да ћеш се искривити као параграф и да ти ни један мртвачки сандук неће насовати.

Чест путник.

— И ви сте путник.

— Наравно...

— Путајете за бечку кућу?

— Како?

— Мислим, да ли за бечку или пештанску кућу путајете?

— Опростите, за кога ви мене држите.?

— За вигаца.

— Pardon, ја сам бан хрватски.

Путник.

Молимо све дужнике, а нарочито оне из Хрватске (којима ево и по срећи пуш упушнице прикључујемо) да изволе лањски дуг измириши и прешпашу за 1909. год. обновити.

Адм. „Шармладот.“

Одговори уредништва.

Радуле. Ваша је песма ушла била на првој страни, оној коју је запљенила босанска влада. Кад се нађете с њоме поздравите је!

ЛИСТАК.

Зембиљ.

На моју душу врло мунаси!

Погодили се Палавичини и Кјамил паша, Босна продата, мир осигуран, Србија и Црна Гора починиле харикири и ствар готова.

Овако би по писању швапских новина требало да буде. Једноставно ствар готова — шта је ко уграбио нека носи без пристанка веле-сила, без конференције, а међународно право и уговоре нек респектује Хајро кравар. Е зар није ово фино и мунаси?

Ако се не сазове „Европска конференција“, врло ће се побркати појмови о праву по читавој културној Европи. Не треба се чудити ако се буде догађало овакових ствари.

Путујете рецамо кроз Абруцију у Италију и нанесе вас пут кроз каку велику планину. Док на један пут испане пред вас онај страшни италијански бандит с напереном пушком.

— Част ми се преставити — Бузене Му-солино гласовити — правник. Молићемо одба-цујте новце! или живот!

— ????! — У вама се смрзне . . . . , и панете у несвијест од страха.

Или читате у „Figaro“ у:

— На мјесто покојног Х. У. професора „Римског права“ на паришкој „Сорбони“, изабран је знаменити јуриста — Иса Бољетивац.

Или рецимо, дођу жавдари у кућу једног сељака, чији се је син одметно у хајдуке, и питају га:

— Казуј стари, ће ти је син?!

— Богме бр'те отишо у гору да штудира право.

У овој ери међународне бајдале и алаванте и ми ћемо се послужити овом новом правом и политиком.

Отићи ћемо у „Морића хан“, па ћемо узети под кирију најљешну ходају, па ћемо се ефендиси бенум у њој разхалватити и нећемо из ње излазити макар по године ни ћемо кирије плаћати. Кад ханџији додије овај зулум, рећи ће:

— Поља из мог хана, батакчијо и салхано једна!

— Јаваш, јаваш ага! С каком се ти демек правом усуђујеш мене гонити одавле, и по ком

пелиграпу. Знадеш ли ти, да сам ја ову ходају анектиро, ко што је Грчка Ђирит, и тако даље и тако ближе?!

— Е аф едерс'н Зембиљ ефендија, кад је из те руке!

— Нема ти аф едерс'н, него ми изићи још педесет и четири гроша!

— Како педесет и четири гроша зло те смело?! Ем си ми оteo моје добро и моју ходају, па још да ти плаћам елли дорт грош. Аман људи, јели ово Романија!

— Није Романија, него је анексија и одмах да си ми изишо педесет и четири гроша што сам ти ходају анектиро и уређио те!

На то ће ханџија извадит кесу и платити.

Онда ћу су она педесет и четири гроша отићи у Цариград Кјамил наши.

Дошо ја у министарство а Кјамил сједи и руча пилав у чини.

— На здравље пилав у чини!

— Фала, Бујрум! — виче Кјамил паша.

— Не куланишем швапских јела. Него како је ваше здравље паша хазретлери.

— Добро шећер т. ј. шуђур Аллаху.

— Јок, јок, аллах не једе швапског шећера, него како је Гази Бојкот паша, јели он здраво?

— Е Гази Бојкот паша је умро.

— Умро!? Их велика јазука ће изгубиете онаког јунака и газију једнога! Алахх рахметиле! Ја ода шта умрије?

— Тхе крмет.

— Није, није крмет, него се сигурно отро-во, једући пилав у чини тако ко и ти. Ко кад нема на Балкаду љепшег јемека него пилавчина у чини, да Бог да ти присјео! Ја за што онда наручивасте и смарлаисавасте то-лике сахане фишек сарми и патлама долми

У осталом у европској ашчиници ври и кврца, ко зна који ће јемек изаћи на софру и ко зна ко ће га кусати.

Него да ти кажем ради чега сам дошо:

Чуо сам ефендум, да ти је Босна и Херце-говина на продају па сам дошо да ми даш мало Босне за једно педесет и четири гроша. Он ће узети нож, па ће ми одејећи један комадичак Босне, на прилику ко Тешаљ и тако ћу ја ли-јепо постати ко једна мала велесила и прогла-сићу се, наоко ко Фердинанд бугарски, малим царчићем.

Прво и прво шта ће ми бити — даћу Адемаги двије три либерације и тако ће одмах Адемага постати „Србин ватра жива“. Шери-јатским практикантима Франковцима повисићу плате, па ће одмах постати најжешћи Срби. Да-новцима ћу поклањати хате неседлане, а Др. Лази ћу дати да живи до смрти у дирекционс-рахатлуку. За плашење мачака измислићу „ве-ликомачију пропаганду“, а за плашење миша „великомишију“ пропаганду и тако још којих пет шес „великокомшинских“ пропаганда. Онда ћу се бацати на пољопривреду и господарство. Присилићу сељаке да саде памук, банане, чоко-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ладу, кандвано воће, брезове и сијеркове метле и остале корисне биљке. Онда ћу се бацити на оплемењивање домаће пасмине муха, парећи их са швапским мухама. Довешћу наиме неколико швапских племенитих „мухаца“, па ћу их спарити са нашим блентавим босанским мухама, неће ли се приметити какав интелегентнаји и цивилизованији сој муха, што не скаче инсану на нос. За тим ћу се ставити да унаприједим домаће свилогојство, укрштајући свилену бубу са нашом домаћом туком, неће ли изаћи „кокови“ велики ко тучија јаја. У ријеке и потоке бацићу неколико пари китова, неће ли се и код нас одомаћити та племенита врста рибе. Да унаприједим крмдарство, довешћу неколико прасаца франковачке пасмине.

Овако ћу ја све fino казајисати и уредити, па ћу онда позвати дописника „Vossische Zeitung“-а, па ћу га напојити шампанијом, нахранити тортама, рибом китом с мајонезом и даћу му мало џеп-ашлука, па нек ме фали пред Јевропом, ко што се и до сад научио. Да Бог да му на љуте ране излазило све оно, што је за вријеме рахметли Калаја покусо и похапио.

„Срп. Ријеч.“

Књижевне вести.

Књижевни гласник. Излази четир пута у години. Издање књижаре А. Пајевића (Св. Ф. Огњановића). Ова вредна и модерна књижара стара се да напоредо књижара у страних напредних народа, одговори захтеву читалачке публике, те у свом гласнику извештава српску читалачку публику о свима најновијим делима наше и стране књижевности (у српском преводу). Иначе увек брзо и тачно набавља свако дело, музикалију — ма где исто изашло. С тога нека је топло препоручена ова новосадска књижара нашем свету.

ЗА БАЛСКУ СЕЗОНУ.

Част ми је овим поштов. женском свету до повољног знања ставити, да сам за балску сезону ангажовао

бечке женске снаге, те сам у стању сваком захтеву удовољити.

У моме првом новосадском

ДАМЕН МОДЕ САЛОНУ

се зготовљају: балске тоалете, позоришне блузе, вечерње мантилове, енглески и француски костими, тоалете за улици и сви у ову струку спадајући послови.

С особитим поштовањем

ХЕРМАН ВАЈТ специјалиста у изради енглеских костима
У НОВОМ САДУ

у Ракоци (пређе Футошкој) улици број 28./С.

ЗА 6 НОВЧИЋА

може се добити шаљиви календар

ПРОСВЕТНИ НАДНИЧАРИ

(Продајна цена 40 потура)

али само за готов новац и ако се поручи најмање 25 комада.

Изашао је и развишије се:

ТРГОВАЧКИ КАЛЕНДАР ЗА ЏЕП.

цена: повезан у платну 1 круна.

Препродавци добијају 25% попуста.

ПЕТАР КРСТОНОШИЋ, НОВИ САД.

ПРЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ

РАТ! РАТ! РАТ!

КАЛЕНДАРИМА.

ОД ДАНАС СЕ ПРОДАЈЕ:

КАЛЕНДАР СВЕТИ САВА за 1909. г. 1 комад по 15 новчића
(продајна цена 50 новч.)

ГРАНИЧАР за 1909. г. 1 комад 7 новчића
(продајна цена 25 новч.)

али се мора поручити 50 комада и са поручбином новац УНАПРЕД послати на прву српску творницу, искључиво свих српских православних црквених утвари

ЛУКЕ К. АЛЕКСИЈЕВИЋА Нови Сад — Ujvidék — Hungaria.

* Календар СВЕТИ САВА је најлепши календар од свих до сада изданих српских календара.

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Дунавска улица број 10.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

(Поједини број 30 пот.)

Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић.

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА